

Asztalos Attila Iván

Csao Srácok!

A hetem fergeteges volt. Csak vicceltem. Nem csináltam semmit. Nagyon unalmas volt. Rendeltem egy menő dobót meg egy ilyen fura shakert. Elkezdtem gitározni, egy barátom odaadta a régi gitárját és a segítségét is felajánlotta, ha majd ráér. Nagyon jól haladok, a hangszerek mindig is közel álltak hozzám, szóval nagyon élvezem, és várom, hogy gitárral is be tudjak szállni a dicsőítésekbe. Kb ez az egyetlen dolog amit csináltam a héten.

A múlt heti levelem hosszú lett, most örülhettek mert itt lezárom. Pápá!

Üdvözlettel
Ati

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Sziasztok vértelős társaim!

Remélem továbbra is mindenkinek jól telik a nyár.

Múlt héten én is fiútáborban voltam sokakkal együtt. Idei vértelősök közül ott volt Lóri, Boti, Jónás, Jakab, Doma, és Csongor, meg én.

Hihetetlenül jól és gördülékenyen telt a tábor, nekem nagyon sokat adott, hogy kapcsolódhattam a gyerekekhez. Alapból a felsős altábor vezetésében vettem részt, de minnendenkivel sikerült megtalálni szerintem a közös hangot. A másik ami nagyon pozitív volt, hogy szerintem nagyon jól együtt működünk a vezetőkkel, és nagyon jó érzés volt együtt leküzdeni a nehézségeket, és együtt valami maradandót adni a gyerekeknek.

A végére kicsit megfáztam, de nem vészes, már gyógyulok.

Holnap egy régi csapattársammal a regnumból táborbejárásra megyünk szintén a bakonyba, ugyanis jövőhéten ott is táboroztatni fogok. Nagyon várom és ezúttal vastagabb hálózást viszek.

Kíváncsian várom a leveleteket,

Üdv,
Bálint

Husznai Albert

Kondorosy Boti

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

A hetem nagy részét a Jubileumi nagytábor tette ki. Itt nagyon sok értékes tapasztalatot gyűjtöttem, sokat beszélgettem a táborozóimmal, és azt hiszem nagyon sok kihívásra igent tudtam mondani ("Terád mondunk igent!" volt a tábori mottó), de szerencsére még mindig sok fejlődni valóm is hátra van még.

Ezen kívül, a tábor ideje alatt részt vettem még a diploma osztómon (gyorsan fel utaztam pestre és vissza). Ez egy elég hosszú esemény volt, de valami ünnepélyes alkalomra szükségem volt az ELTE-n eltöltött évek lezárásához, és ezt a követelmény kiválóan teljesítette. Az egyetem ideje alatt azt éreztem, hogy egész jó kapcsolatba kerültem szaktársaimmal, viszont most a diplomaosztó végén azt éreztem, hogy valószínűleg komolyabb barátságom talán kevés ha marad a szakról. Minden esetre reménykedem, és igyekszem majd további programokat szervezni.

Szép nyarat kívánva,
Lóri

Pór Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok!

Hát, rengeteg mindent írhatnék, főleg, hogy elvileg két hetet is le kéne fednem. Muszáj kicsit szortíroznom, hogy mit írok le.

Igazából a jubileumi fiútáborról szólt az elmúlt időszak. Múlt pénteken kezdődött az előtábor, de már előtte is sok munkám volt a készülétkben. Vasárnap érkeztek a gyerekek, kb 90en. A később érkező édesapákkal, táborvezetőkkel, konyhásokkal együtt kb 130an lehettünk a táborban. Én azt hiszem, nagyon jól sikerült, de még meg kell emésztennem a dolgot, mert sok érzélem van bennem ezzel kapcsolatban.

1-2 fénypontot emelek ki: Óriási közös sportolás, grandiózus, hatalmas tábortűz, közös imák, gyerekek licitálnak a vacsorájukra, majd főzőcskéznek, és táborzárás után a vezetőikkel bolondos foci, mókás szentmise ma reggel...

Az is nagyon jól esett, hogy a srácok magasba dobáltak engem a tábor végén. Szerintem ez a felnőtt életem egyik legfontosabb hete volt.

Nagyon elfáradtam, még pár dolgot el kell intéznem, aztán intenzív pihenés következik. Remélem, mindnyájan jól vagytok!

Jónás

Szilika Doma

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Sziasztok!

Nekem ezen a héten a munka mellett főleg a költözés volt Újpestről Óbudára. Sok a cucc, de nővéremék is most költöztek, így van náluk vagy negyven banános doboz, aminek most nagy hasznát veszem.

Kedden eljutottam squasholni, ami nagyon jól esett, mert a barátommal akivel mentem már rég találkoztam amúgy is, de naagyon jól játszik, így nagyon pörgős volt a játék. Utána meg persze befröccsöztünk e helyi sörteraszon.

Pénteken céges sütögetés volt, ami nagyon jó hangulatban telt és olyan jó volt látni a kollégákat apuka szerepben. Rengeteg gyerek volt és iszonyat finom birsalmapálinka természetesen :D

Szombaton pedig leutaztunk Horvátországba, most onnan írok és pusszantok innen mindenkit!

Szabó Jakab

Hali!

Hat helyett hét óra lesz mindjárt, ahogy nekilátok a levélnek, kissé sűrűbb az élet, mint szerettem volna – plusz a meleg is kiütött egy-két órára délután.

Kezdem két héttel ezelőtt, amikor a Schérültes táborban voltam. (Ez a schönstatti családok valamilyen fogyatékossgal élő gyerekei számára szerveződő tábor, ahol tavaly voltam először, bár már előtte is többször hívtak, csak sosem jött össze.) Ez egyszerre szolgálat és töltődés, nyilván oda kell figyelni a srácokra, de alapvetően meg lehet heverészni a függőágyban, meg együtt strandolni a csapattal. Kivéve, amikor jön a hidegfront... az eső kissé bezárt minket a házba, úgyhogy néha nagyon fárasztó volt az állandó (fizikai) közelsége a sok embernek. Tóth Zoli kiváló főztje kárpótolt, meg egy zseniálisan finom és jó állagú dinnye, muszáj volt Ákosra gondolnom az elfogyasztása közben. A schérültekkel kapcsolatban most nem jut az eszembe igazán említésre méltó élmény, de este a többi segítővel, meg Zolival és Vikivel (akik a tábort szervezik ugye) nagyon jókat beszélgettünk és társaoztunk. Ugyan az a csapat volt, mint tavaly, és most úgy érzem, így közelebb tudta engedni a többieket mindenki magához, hogy minimum másodszor találkoztunk.

A tábor szombatig tartott ugyan, de én már pénteken eljöttem a jubileumi előtábor miatt. Az egyik srácért pont jöttek a szülei, és bár kerülő volt nekik, nagyon jófejek voltak, és elvittek a szántódi révhez. Itt sikeresen leszólitottam egy sofőrt a kompon, hogy nem vinne-e el a főútig, és aztán hamar kiderült, hogy amúgy Dörgicsére mennek, ami nekem tökéletesen jó irány Csicsó fele. Azt hittem, Dörgicsére visznek, onnan meg majd átsétálok Óbudavárra, a szüleimhez, hogy kimoshassam a ruháimat, de egy váratlan fordulattal Csicsóra vittek, amitől annyira zavarba jöttem, hogy nem mertem nekik megmondani, hogy igazából Óbudavárra mennék. Szóval ők utána átmentek Óbudaváron, de már nélkülem; szerencsére másodszor is sikerült stoppot találnom, és tök hamar otthon voltam.

Az előtábor elég különleges volt, mert az általam vezetett gimis altábornak kb a fele már ide is eljött, ugyanis azt találtuk ki, hogy idén segítsenek be egy-egy csapat mellett mentorként, párokban ők. Egy napot rászántunk a készületre: ötletelés, feladatosztás zajlott, és nagyon bemotivált nem csak engem, hanem őket is a folyamat.

Vasárnap aztán írtózatossá vált hátfájással keltem, konkrétan minden lépés fájt, támaszkodás nélkül ülni sem bírtam eleinte. Így aztán nagy kihívással kezdődött a táborba való hurcolkodás, nem csak a fájdalmat kellett elviselni, hanem azt is, hogy csak szóban tudok segíteni a többieknek, fizikailag nem. Nagyon hálás vagyok Lidi anyukájának, mert a fia (Lidi öccse) hozott nekem krémet, ami sokat segített, és így keddre szinte teljesen rendbe jöttem.

A tábor szerintem nagyon jól sikerült, kezdenek ülepedni az élmények; beszélgettem sokat a végén a többi táborvezetővel, meg egy estét otthon is tudtam lenni, akkor a szüleimnek is meséltem. Jónás óriásit alkotott, nagyon szép volt látni, ahogy viszi a hátán a tábort, és bírja, és a kis alsósokkal is kijön, van még a számukra is individuális figyelme. Lóival élmény volt együtt dolgozni, szerintem a végére nagyon belejött a táborvezetőségbe! Az különösen tetszett, ahogy a diplomaosztóját beleépítette a táborba, és még aznap visszajött! Le a kalappal! Doma, (alias Galamb) is nagyot alkott lelki vezetőként, sokat adott nekem is az ív, amit Péter atyáékkal összeraktak. Bálint (avagy Mérnök) is ott volt, és nem csak a fejlámpa miatt örültem a jelenlétének, amit hozott nekem, hanem mert hát jó őt látni mindig. Botiról nem is beszélve, nagyon jó volt, hogy a tábor pénz- és papírügyeit intézte, szerintem Jónásról és mindenki másról is sok terhet levett ezzel.

A végére persze nagyon elfáradt mindenki, ilyenkor nagyon nehéz a pakolás, ezzel kapcsolatban kis hiányérzetem is van. Úgy érzem, alig sikerült épp, hogy a minimumot beletenni energiában, annyira ki voltam készülve.

Ma, hétfőn, pedig Budapesten vagyok, átvettem a TO-n a diplomámat, intézgetek ügyeket, aztán holnap megyel is tovább, mert megígértem Lidinek, hogy körbejárok vele Kapolcson, szerdán pedig már indulunk is Schönstattba.

Mondom én, hogy sűrű az élet...

Remélem, jól vagytok!

Jakab

Bónusz:

